

« Χαλάρωσε! »

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: IBC Movie, 2011
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Francesco Bruni
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Fabrizio Bentivoglio
Stefano Brunori
Barbora Bobulova
Vinicio Marchioni
ΣΗΜΑΝΤ. ΒΡΑΒΕΙΑ: Festival di Venezia
David di Donatello
Nastro d'argento

Ο Bruno, ένας απαθής πρώην καθηγητής πεννητάρης βενετσιάνος, ζει μόνος του στην Ρώμη δίνοντας ιδιαίτερα μαθήματα και κάνοντας το ghostwriter. Προς το παρών δουλεύει πάνω στην βιογραφία της Tina, μιας πρώην πορνοστάρ Σλοβάκα, με την οποία διατηρεί μια σχέση φιλίας.

Μεταξύ των μαθητών του είναι και ο Luca, ένας δεκαπεντάχρονος γεμάτος ενέργεια αλλά αυθάδης και ανήσυχος, γοητευμένος με τον μίτο του επιτυχημένου κακοποιού. Ο Luca δεν έχει γνωρίσει πατέρα και ζει με την μητέρα του. Αυτή, επειδή πρέπει να ταξιδέψει στην Αφρική για δουλειά, αποφασίζει να τον εμπιστευτεί στον Bruno, αποκαλύπτοντας ότι είναι ο πατέρας του Luca, και αυτός δέχεται να τον φιλοξενήσει στο ακατάστατο σπίτι του.

Μια μέρα στο λύκειο ενημερώνεται για την ανάρμοστη συμπεριφορά του αγοριού στο σχολείο και για τις απουσίες του, και αποφασίζει να πάρει την κατάσταση στα χέρια του, υποχρεώνοντας τον να μελετά το απόγευμα και συνοδεύοντας τον κάθε πρωί στο σχολείο. Ο Luca δεν αντέχει το καινούριο «καθεστώς» και ο Bruno κουράζεται πολύ στο δύσκολο έργο της ανάκτησης.

Στο μεταξύ το παιδί συνασπρέφεται με ύποπτα άτομα και μπλέκει με τον αμφίβολο ντίλερ, ερωτευμένο με τον κινηματογράφο και την τέχνη. Όταν η κατάσταση φτάνει στο απροχώρητο, ο κακοποιός αναγνωρίζει στον Bruno τον καθηγητή που του πέρασε το πάθος για την λογοτεχνία.

Μετά από μια δεκαετία σαν σεναριογράφος, ο Francesco Bruni αποφασίζει να περάσει και να δοκιμαστεί στο πεδίο της σκηνοθεσίας. Η επιτυχία από το κοινό και τους κριτικούς και η απονομή πολλών βραβείων (το *Sciàlla!* είναι το πιο βραβευμένο φιλμ του 2012) επιβεβαιώνουν την επιτυχή σύνθεση της ελαφρότητας στην διήγηση και της βαθύτητας του τιθέμενου θέματος. Αυτό αναφέρεται στην αιώνια αντιπαράθεση γενεών, χωρίς όμως δηκτικότητα και υπαρξιακά δράματα, δηλαδή με ελαφρότητα. Απ' τη μια πλευρά η μεταγενέστερη του 68, που αντιπροσωπεύεται από ένα single, που ξαφνικά βρίσκεται στην θέση του πατέρα, όχι και τόσο ενσωματωμένο στο κατεστημένο, και για αυτό τον πιο κατάλληλο να μεσολαβήσει για μια εξέγερση νέων σε 360°, και να την επαναφέρει στην πραγματικότητα της ζωής.

Απ' την άλλη ένα νεαρό που συμβολίζει μια γενιά χωρίς σημεία αναφοράς και κακομαθημένη από γονείς χαλαρούς, οι οποίοι έτσι πιστεύουν ότι αντισταθμίζουν τα δικά τους λάθη. Και όμως μια γενιά που μπορεί να αποκαλυφθεί μακριά από την εφηβεία των επαναστατών και μετεπαναστατών γονιών (ή των παππούδων...). Και να ελαφρύνει τον συμβολισμό, υπάρχει η αντίθεση μεταξύ των δυο πρωταγωνιστών (πατέρα και γιου) και των αντιστοίχων συνομηλίκων τους, αντίθεση που τους αποσπά από τον καθωσπρεπισμό, και κατά βάθος τους δείχνει μέχρι και αντιδραστικούς, ο ένας με το να επιμένει να προτείνω κλασικούς και ποιητές, ο άλλος με το να αρνείται την διαδεδομένη χρήση ναρκωτικών και κοινοτοπίες...